

сщото пише и Dallaway, James, Constantinople ancient and modern. London, 1797, p. 75¹⁾.

Търговията въ турска Азия е била позната като Левантиска и съсредоточена главно въ Смирна (Измиръ); смокини, шафранъ се изнасялъ отъ Коринтъ, мраморъ и дрогерийни артикули отъ Паросъ, а захаръ (шекеръ) отъ Елипетъ. Прочутия марокинъ въ Турция и на западъ се работилъ главно въ Галиполи, Шуменъ, Русе и Сливенъ, както забелязва за последния градъ, особено Eneholm. Каdifето, сатена и коприненитъ платове на Бруса и Алепъ (въ Сирия взетъ отъ арабитъ въ 637 г., по-рано, (Вегоеа или Hierapolis) надминавали европейскитъ (Dallaway, op. cit. p. 75), Зифта и камеиота се изнасяли отъ Ангора, разнитъ була отъ Солунъ и Цариградъ, килими отъ Смирна, други копринени, ленени и памучни материи отъ Токатъ и островитъ Скио, Магнезия и т. н. (все Dallaway op. cit. p. 75) Както забелязва х. Калфа въ XVII-я вѣкъ и други по-нови пътешественици, Сливенскитъ аби, ямурлуци, кебета и пушки се разнасяли по цѣлата турска империя. За тая цѣлъ въ Сливенъ сж идвали не само търговци — българи, но и такива отъ М.-Азия — Лазовци, отъ Архипелага — Моралии и т. н., — вънъ отъ търговцитъ Сливенци, които сновѣли между главнитъ тогава турски срѣдища.²⁾

¹⁾ По крупната външна търговия на Турция съ западнитъ страни била въ ржцетъ на френци, англичани, холандци и венецианци, които сж се съсредоточавали главно въ Цариградъ и Мало-азийскитъ пристанища (D'Ohsson. op. cit. IV. p. 211).

Съгласно сжция D'Ohsson, известнитъ въ Сливенъ *дюлбени* и *кутни* се работили въ Цариградъ и Бруса (IV, 221). *Шалове* се носѣли отъ Ангора а *аладжа* отъ Магнезия (самото название *шамаладжа* показва, че тая аладжа е била отъ Шамъ, Сирия); *басмата* идѣла най-вече отъ Токатъ: възглавици и тънки ризи отъ Бруса и Солунъ; му селина, дантели отъ коприна, злато и сребро отъ Смирна и Солунъ, сапунъ отъ Критъ. До отварянето на Сливенската фабрика за сукна и аби вънъ отъ работенитъ въ Сливенскитъ домове *аба*, като по-сжпци и за по-добрата частъ на турското население; груба *аба* се произвеждала и въ Солунъ за еничеритъ и въ нѣкои Анадолски градове за дервишитъ (IV, 228). Като инспектори на занаятитъ действовали тъй нареченитъ *кехаи*, назначени отъ държавата, подраздѣлени на иит-баши, — всички тия подъ централната инспекция на Истамболъ-Кадъсж. Дюгенитъ се затваряли (задължително) само презъ двата празника на байрама (II. 227).

²⁾ Отъ Сливенъ се изнасятъ пише Eneholm, за Одринъ аби, губери (покривки) и вълна за М.-Азия и Унгаря, а се внасятъ въ града: лой отъ Кримъ, а сжщо и сапунъ, оризъ и вълна; кафе и други колониални стоки отъ Цариградъ“ (les articles d'exportation sont les draps pour Andrianople, les draps, les couvertures et la laine pour l'Anatolie et la Hongrie. On reçoit de la Crimée du suif, du savon, du ris et de la laine; de Constantinople du café et des denrées coloniales, това е все за 1829 г. op. cit.)